

بازی پیچیده دموکرات‌ها

مجموع اقدامات رسانه‌ای و تحلیل‌های ارائه‌از سوی رسانه‌ها و شخصیت‌ها دموکرات این گمانه را به وجود آورده است که آن‌ها با توجه به رقابت‌های سیاسی داخلی، امروز همان نقشی را ایفا می‌کنند که جمهوری خواهان برای مذاکرات برجام اجرا می‌کردند. برخی خبرسازی‌ها از سوی رسانه‌هایی مانند نیویورک تایمز و مقاله‌ای که در روزهای گذشته **جان کری، وزیر خارجه سابق آمریکا و توماس کاپلان** در وال استریت ژورنال نوشتند، به عنوان اجزای این بازی دیده می‌شوند. کاپلان یک تاجر یهودی آمریکایی-فرانسوی است که به عنوان یک چهره پشت پرده ضد ایرانی شناخته می‌شود. در بخشی از این مقاله آمده است: «جمهوری اسلامی اگر چه در حال حاضر با دست ضعیفی پای میز مذاکره نشسته، اما بیش از هر زمان دیگری به ساخت بمب اتمی نزدیک شده است. برخی معتقدند اکنون باید تنها بر توافق هسته‌ای جدید تمرکز کرد، اما ما بر این باوریم که امکان دستیابی به توافقی گسترده‌تر نیز وجود دارد. توافق جدیدی می‌تواند و باید فراتر از محدوده مذاکرات پیشین باشد.»

به گزارش یورنیوز، در قسمتی دیگر می‌خوانیم: «دونالد ترامپ می‌تواند به دنبال توافقی باشد که به‌طور کامل مانع از دستیابی جمهوری اسلامی ایران به برنامه هسته‌ای خطرناک شود. او باید ابتدا غنی‌سازی اورانیوم را فراتر از سطح مصرف غیرنظامی ممنوع کرده و تعطیلی سایت‌های مستحکم یا زیرزمینی را الزامی بداند. سقفی سخت‌گیرانه برای میزان مواد شکافت‌پذیر در اختیار ایران، همراه با نظام بازرسی جامع و موثر برای تضمین پایبندی، باید بخش جدایی‌ناپذیر توافقی باشد. این تعهدات باید همیشگی و قابل راستی‌آزمایی باشند.» کری و کاپلان نوشتند: «جمهوری اسلامی ایران در چار چوب توافق جدید باید محدودیت‌های شدید بر برنامه موشک‌های بالستیک خود را بپذیرد و به‌طور کامل حمایت از نیروهای نیابتی و تروریسم را متوقف کند.» در این مقاله همچنین آمده است: «در کنار فشار، مشوق‌هایی نیز وجود دارند. اگر ایران به‌طور کامل به مفاد یک رابطه جدید پایبند باشد، همه تحریم‌های اقتصادی فلج‌کننده مرتبط با فعالیت‌های غیرقانونی هسته‌ای، موشکی و منطقه‌ای‌اش می‌توانند لغو شوند. برقراری روابط دیپلماتیک با ایالات متحده نیز می‌تواند ممکن شود.»

آمریکا توقف غنی‌سازی را مطرح نکرده است

کوروش احمدی، دیپلمات پیشین ایران در نیویورک و تحلیلگر ارشد سیاست خارجی، در تحلیل نتایج دور دوم مذاکرات ایران و آمریکا به هم‌میهن گفت: «اعلام برگزاری مذاکرات فنی در سطح کارشناسی میان دو طرف، خبر مثبتی است. این خبر یعنی اینکه راجع به یک چار چوب کلی میان دو طرف توافقی وجود دارد و خبری از فرمول لیبی و توقف غنی‌سازی ایران نیست، چون آن فرمول‌ها، با این خبر نمی‌خواند. بنابراین، طرف مقابل احتمالاً این دو موضوع را مطرح نکرده و مبنای قرار نداده چراکه طرف ایرانی بعد بود این را بپذیرد. اینکه گفت‌وگوی کارشناسی این هفته انجام می‌شود و مذاکره کنندگان ارشد هفته آینده با یکدیگر به همین شیوه ملاقات خواهند داشت، یعنی به این نتیجه رسیده‌اند که کف و سقف موضوع‌شان با هم تقریباً سازگار است. با این شرایط، امکان اینکه کار ادامه پیدا کند وجود دارد.» او درباره سناریوی احتمالی برگزاری مذاکرات کارشناسی روز چهارشنبه اظهار داشت: «بعید است که موضوعات کارشناسی را بشود به صورت غیرمستقیم مطرح کرد. بحث‌های تکنیکی و حقوقی را نمی‌توان با واسطه مطرح کرد. چراکه در هر طرف چند کارشناس درگیر هستند و می‌توان گفت راه دیگری غیر از صحبت رو در رو وجود ندارد. البته ملاقات آقای عراقچی و ویتکاف همچنان ممکن است غیرمستقیم باشد و احتمالاً تا الان طرفین و کشور واسطه به یک رویه رفتاری خاص رسیده‌اند و توانستند الگوی ارتباط را ترسیم کنند. این کار ادامه پیدا می‌کند یعنی دو طرف مشکلی با این فرمول ندارند.»

احمدی تاکید کرد: «محتوای مذاکره بر شیوه انجام آن را حجت دارد.

طرف ایرانی هم تا جایی که خاطرمد هست این مضمون را مطرح کرده بود که اگر شرایط خاصی فراهم شود و طرف مقابل کارهایی را انجام دهد، دست از تهدید بردارد و مشخص شود که در یک چار چوب معقول قائل به مذاکره است، می‌شود گفت‌وگوی رو در رو انجام داد. بالاخره این نگرانی وجود داشت که مذاکره مستقیم صورت بگیرد ولی طرف آمریکایی انتظارات و توقعات غیر قابل قبولی داشته باشد و کار به هم بخورد و ایران هم در این میان امتیازی داشته باشد یعنی از مواضع قبلی خودش عدول کند. بعید نیست که اگر کار پیش برود دو طرف با هم ملاقات کنند اما این در درجه دوم اهمیت است. اصل، محتوای مذاکره است.» این تحلیلگر ارشد سیاست خارجی یادآور شد: «برخلاف تصویری که پس از اظهارات ویتکاف در گفت‌وگو با فاکس نیوز و سپس توثیت متناقض دفتر او ایجاد شد، کار ادامه پیدا کرد. پس از اینکه توثیت مذکور منتشر شد، این نگرانی وجود داشت که روی مذاکرات این هفته تأثیر سوء بگذارد و دو طرف بگویند که کار را ادامه نمی‌دهند. اما خوشبختانه این شرایط پیش نیامد و مذاکره ادامه پیدا کرد و یک قدم جلوتر رفت. همین یک تحول مهم است که باید مورد توجه قرار بگیرد.»

غنی‌سازی صفر روی میز نیامده است

سیدجلال ساداتیان، سفیر پیشین ایران در انگلستان نیز با اشاره به روند شکل گرفته میان ایران و آمریکا، به هم‌میهن گفت: «آقای عراقچی نسبت به آنچه در رم اتفاق افتاد، اظهارنظر مثبت و محتاطانه داشت. البته وزیر خارجه در هفته گذشته و در واکنش به اظهارات طرف آمریکایی که گفته بودند ایران نباید غنی‌سازی داشته باشد، موضع‌گیری دیگری هم کرده و پاسخ داده بود. اینکه دو طرف در رم با یکدیگر مذاکره کردند و کار هم ادامه پیدا می‌کند، یعنی این مسائل حل‌وفصل و شفاف شده. گویا پذیرفته شده که ایران برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود را داشته باشد. نمی‌گویم مثل برجام ولی احتمالاً همان‌گونه تعهداتی که در قبال امتیازهای متقابل برای ایران قائل بودند را به رسمیت شناخته‌اند. یعنی اینکه برنامه و تأسیسات هسته‌ای ایران باید برچیده شود، روی میز نیست و اصل برنامه ما را پذیرفته‌اند. آن بحث از دور خارج شده اما احتمالاً همچنان دنبال تاکید بر این هستند که ایران نباید به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند. فتوای رهبری در این مورد مشخص است و بارها اعلام شده که ایران به دنبال ساخت سلاح هسته‌ای نیست.» او ادامه داد: «ایران تا یک‌سال بعد از خروج آمریکا از برجام هم به تعهدات خود عمل می‌کرد. به‌رغم اینکه آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها به تعهدات‌شان عمل نمی‌کردند. بعد از آن ایران به سمت غنی‌سازی ۲۰ درصد رفت، بعد سانتریفیو‌های پیشرفته را به کار انداخت و قدم به قدم برگشت. اجازه ورود بازرسان را نداد و سپس قانون اقدام راهبردی در مجلس به تصویب رسید و در نهایت تقابلی شکل گرفت. در حال حاضر صحبت این است که آن‌ها تحریم‌های ایران را بردارند و ایران هم به تعهدات برجامی خود برگردد. نقاط اختلافی از این به بعد خود را نشان می‌دهد. مثلاً اینکه میزان غنی‌سازی ایران چقدر باشد. در حال حاضر قبول کرده‌اند که گفت‌وگوها درباره برنامه هسته‌ای باشند اما درباره فعالیت‌های منطقه‌ای ایران و موشکی می‌شاید بخواهند بعداً بحث‌ها را روی میز بگذارند. هر چند تاکنون مطرح نکرده‌ند.»

ساداتیان یادآور شد: «همانطور که آقای بوسعیدی وزیر خارجه عمان مطرح کرد، کار بین ایران و آمریکا سرعت گرفته و ممکن است توافقی اتفاق بیفتد. اما فعلاً درباره جزئیات این توافق اطلاعاتی بیرون نیامده است. بعداً مشخص خواهد شد که مثلاً گفت‌وگوهای فنی بر سر چه جزئیاتی انجام شده است. آقای گروسی هم هفته گذشته به ایران آمد و بعد به رم هم رفت. آنجا با ویتکاف دیدار کرد. در حال حاضر این موضوع را مطرح می‌کند که فعالیت‌های ایران باید راستی‌آزمایی شود. در مجموع این داده‌ها و احتمالاً موضع وزیر خارجه اسرائیل نشان می‌دهد که ترامپ زیر بار سناریوهای مد نظر آن‌ها که بحث فرمول لیبی و درگیری نظامی با ایران بود نرفته است.»

چراکه به دلیل ناترازی‌ها صنعت کشور در حال حاضر خسران می‌دهد.

تعارف نداریم که برق نداریم.» نایب رئیس سابق انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر گفت: «سال ۱۳۹۹ بالغ بر یک درصد از ظرفیت مجموعه برق کشور از نیروگاه‌های تجدیدپذیر تأمین می‌شد. مجموع کل کشور حدود ۵۰۰-۶۰۰ مگاوات بود. نکته این است که در پیک تابستان این انرژی‌های تجدیدپذیرها هستند که می‌توانند تأمین برق کنند. پیک تابستان ایران در ظهرهاست که می‌توان از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده کرد. در حقیقت به جای آنکه در پیک تابستان صنعت خاموش شود، از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده می‌کند و چرخ صنعت می‌چرخد و نیروی برق آن قطع نمی‌شود. وقتی مطالعات شبکه‌ای درستی وجود داشته باشد، با تولید برق چرخ صنعت می‌چرخد. آلمان یک کشور صنعتی پیشرفته است. ۸۰ هزار مگاوات نیروگاه‌های خورشیدی و بادی دارد که تا ۲۰۳۰ به ۱۶۰ هزار مگاوات افزایش می‌یابد.»

ترکاشوند با اشاره به این که باید صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر را در اولویت قرار دهیم، افزود: «این انرژی‌ها هزار منفعت برای کشور دارد. آلایندگی Co۲ با این صنعت کاهش می‌یابد. کشور ما نفت‌خیز است و هر لیتر نفت معادل ۲ کیلوگرم CO۲ آزادشده است. در دنیای آزاد کشورهایی که صادرات درستی دارند باید هزینه کربن خود را پرداخت کند. بنابراین اگر در فاز اول توانستیم پاسخ صنایع خود را بدهیم در فاز دوم باید پاسخگوی تولیدات‌شان باشند و صنایع به اندازه تولید کربنی که دارند باید ظرفیت گواهی کربن داشته باشند تا صادرکننده از کربن کشورهای دیگر تنی ۲۵۰ دلار بخرد. مدرکی که بعد از اینکه دنیای آزاد از ما می‌خواهد مدرک کربن است. انرژی‌های تجدیدپذیر نه‌تنها به ما کمک می‌کند که از یک مصرف برق گذر کنیم، بلکه صادرات محصولات نیز با هزینه کمتر انجام شود.» به گفته او؛ «صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر در کوتاه مدت کمک می‌کند که صنایع احیا شده و نیروگاه‌های بزرگتر به سمت اورهال بروند. کشور ما علی‌رغم اینکه در حوزه نفت و گاز حاصلخیز است اما باید انرژی‌های تجدیدپذیر در اولویت قرار گیرد.»

احمد عربانی

کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال، محل درآمد پول‌های کلان شده است!

عکس نوشت

عکاسی یا علافی

درباره عکسی از دور دوم مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

اسم مذاکره که می‌آید حالم خراب می‌شود. خبرش را که می‌خوانم دلم آشوب می‌شود. تصویرش را که می‌بینم به هم می‌ریزم. ادای روشنفکری در نمی‌آورم. حتی دایی جان ناپلونی هم به قضیه نگاه نمی‌کنم که بگویم، مردم چه نشسته‌اید که پشت پرده توافقی‌ها انجام شده و ما لعبت‌کنیم و حاکمان لعبت‌باز. واقعیت این است که خسته شدم. از این حجم علافی خسته شدم. چه شب‌ها و روزهایی که از ذوق مذاکره خواب را بر چشمانمان حرام کردیم. چه روزهایی که به استقبال تیم مذاکره‌کننده رفتیم. چه جشن‌ها، چه شادی‌ها، چه تلخی‌ها و سختی‌هایی که به چشم ندیدیم و به جان نبوشیدیم. احتمالاً شما هم آه از نهادتان بلند شده و در جواب می‌گویید چه نشسته‌ای که ما هم خسته‌ایم. می‌فهمم، بهتان حق می‌دهم. اما یک فرق خبرنگار با باقی مردم این است که همه این اتفاقات از قلم، ریکورد و ویزور آنها خوانده و شنیده و دیده می‌شود. اسم مذاکره که می‌آید حالم خراب می‌شود. شما در جریان همه ماجرا نیستید و منظور عرض‌م را دقیق متوجه نمی‌شوید. به همین عکس‌هایی که دیروز از ژم منتشر شد نگاه کنید. به تعداد خبرنگارهایی که یک لنگه با ایستاده‌اند و منتظرند تا ماشینی از جلویشان رد شود نگاه کنید. اگر اسم این کار علافی نیست پس چیست؟ فکر کنید شما را آفیش کرده‌اند تا یکی از مهمترین مذاکرات دنیا را پوشش خبری بدهید. شمای خبرنگار هم در ذهنتان همه جوانب را در نظر می‌گیرید و لباس مناسب به تن می‌کنید. دیواس‌هایتان را شارژ می‌کنید و خلاصه آنکه مقدمات آنچه در ادامه کار لازم است را مهیا می‌کنید. صبح خروس خوان به محل آفیش می‌روید و بهترین جا را انتخاب می‌کنید. خب. آخرش که چه؟ تیم‌های مذاکره‌کننده در نهایت بی‌اعتنایی به سرعت برق از جلوی صورتتان می‌گذرند و می‌روند. مذاکره تمام می‌شود و شمای عکاس ده بیست فریم عکس دارید که چند ماشین مشک‌ی از جلوی دوربین‌تان رد شده‌اند. اگر اسم این کار علافی نیست پس چیست؟ ای کاش موضوع به همین چند ساعت و چند روز ختم می‌شد. مشکل این است که وقتی حرف مذاکره آن هم در این سطح پیش کشیده می‌شود، تا ماه‌ها و بلکه سال‌ها باقی اخبار پیرامون همین کلمه پنج‌حرفی لعنتی می‌گذرد. خدا کند تمام شود. توافق شود. خسته شدیم.

عکس: Getty Images

سمفونی خطوط